

Toni Soler Guimerà, entrenador

ers

Joan Sala i Vila

Els Campionats de Catalunya per edats que es celebren a la nostra ciutat del dijous al diumenge han motivat una agradable trobada amb el responsable de la natació del Club Natació Granollers. D'un tracte educat i amable, les seves paraules trameten simpatia talment com la seva persona, una bona imatge d'atleta forjada en la farga de les piscines. La quarta temporada amb el club del Vallès Oriental venia avalada per sis temporades de treball amb l'U.S. Horta i una amb el C.N. St. Adrià. La seva missió és tenir cura dels nedadors de competició. I amb la competició comencem.

—Nombre de nedadors federats del club?

—Enguany formen les plantilles del club cent-vuitanta nedadors. Fent una proporció entre nois i noies, equivaldria a un seixanta per cent de nois i un quaranta de noies. El primer equip està format per seixanta esportistes que ha assolit el quart lloc en la classificació per clubs de la Lliga Catalana. És un bon resultat i exponent d'una tasca en una línia bona que torna al club a nous temps de brillantor. La qualitat del primer equip i la valua dels nedadors promeses que s'estan formant fan augurar uns horitzons d'élite. Entre els petits hi ha esportistes d'una qualitat extraordinària.

—Parlem de marques.

—De marques i marquistes, perquè sense els segons no hi hauria primeres. Entre les noies cal destacar el treball de dues nedadores internacionals, Neus Gil i Marta Vila. La primera rècord nacional en 50 m. lliures, la prova reina de la velocitat, amb 26''99 i la segona amb una marca de 2'24''36 en 200 mts. estils que li va suposar la selecció.

Entre els nois hem de parlar d'en Frank Aymerich especialista en 100 i 200 m. braça i 200 mts. estils. Cal remarcar que el mes d'agost va guanyar una prova internacional a Londres en la modalitat de 100 m. braça.

—Després de tot el que ens has dit fes una valoració de la natació a Granollers.

—En aquest moment està vivint una època feliç i amb

una gran projecció de futur. La base esportiva del club és molt bona a l'ensem que nombrosa i esperem que en un termini no pas massa llarg la natació de Granollers arribi a dalt de tot. Lluiti amb els clubs d'élite. Avui el club gaudeix d'una realitat amb les nedadores Neus Gil i Marta Vila i amb el nedador Frank Aymeric. Neus Gil recordwoman d'Espanya i tres vegades Millor Esportista de Granollers i seleccionada per l'objectiu 92 i Marta Vila, tercera en el torneig internacional del Canoe en 200 m. estils projecten el club entre els millors. En aquests moments Neus Gil és a Font-Romeu en una estada, treballant de valent. És el premi de l'esportista d'élite.

—Significat dels Campionats de Catalunya per edats?

—Penso que el primer i principal és l'esperit de treball que es respira en el club. Cal tenir present que aquests campionats no ens els han ofert els hem demanat. I ho hem fet perquè tant la Junta Directiva com els pares dels nedadors sentien la necessitat de projecció del club. Quan hom estima una entitat tot el treball que fa li sembla poc. La Federació ens els concedí ràpidament. Era una necessitat perquè feia anys que a Granollers no es celebraven competicions d'aquesta mena. El nombre de participants girarà a l'entorn dels cinc-cents esportistes.

—Una curiositat. Per què la natació?

—Una mena de necessitat vital. Des dels 9 anys que em moc entre l'aigua de les piscines. Per altra banda la pràctica de l'esport esdevenia una exigència per a mi i l'elecció no fou gens difícil, natació. Dintre de la natació gaudeixo del títol d'entrenador lliurat per la Federació Espanyola de Natació i he jugat algunes temporades a waterpolo. Els meus equips han estat l'U.E. Horta i La Latina de Madrid, club en el que vaig jugar durant la meua estada a la capital de l'estat complint els deures militars.

—Tu ets entrenador i promotor. Binomi natació-escola?

Toni Soler, abaix a la dreta, amb joves del C.N. Granollers

—La pràctica d'un esport no és mai negatiu per a ningú. I la natació no n'és cap excepció. Tot depèn de la capacitat de saber compaginar estudis i entrenaments per part de l'alumne i dels pares, que tots dos hi tenen molt a dir. Però malauradament les estructures actuals no ajuden pas massa aquells nois i noies que es volen dedicar a l'esport de competició i tenen unes aptituds adients. Avui dia un noi o noia que volen ser esportistes federats han de tenir una gran vocació i un extraordinari esperit de sacrifici. En el capítol de la natació, després dels estudis, han de dedicar unes quatre hores diàries als entrenaments. Qui ho pot fer? Crec que haurien d'existir escoles especialitzades per atendre aquesta classe d'alumnes. Un col·legi que a la vegada coordinés les hores d'estudi i les d'entrenament sense cap perjudici ni físic ni psicològic per l'alumne-nedador o esportista. Granollers hauria de preocupar-se'n una mica més d'aquesta qüestió com a ciutat pilot i com a capital de comarca. El nostre club té un percentatge molt alt de nedadors de la comarca. Un quaranta per cent.

—Natació, una pedagogia i una medicina.

—Ambdues coses i molt. És una lluita de superació personal que es troba amb molts de problemes i necessita l'ajut d'un bon pedagog per no defallir. En el camp de la medicina cal distingir entre medicina preventiva i medicina guaritiva. La primera ajuda al correcte funcionament de l'organisme i a un desenvolupament harmònic del propi cos. Quant a la segona vessant, avui dia, són molts els metges que la recreen per a malalties de columna i de nervis. Cal recordar que el consell del metge és sempre necessari en la pràctica esportiva tant per als sans com per als malalts.

—Una darrera qüestió. Natació i esport popular...

—La tasca que desenvolupa el Club Natació Granollers és eminentment popular. Tal vegada poc coneguda i per això hom no li dona la importància que realment té. És un club obert amb curssets per a tota mena de gent. En el capítol escolar mensualment gaudeixen dels serveis del club més de cinc mil escolars. És una xifra molt significativa.

—Projectes?

—Molts, però n'hi ha un de molt important. El Campionat d'Espanya absolut de natació sincronitzada. Aquesta especialitat ha assolit un nivell força alt molt a prop dels millors i amb un gran futur no pas llunyà. Entre les nedadores de sincro hi ha una internacional i les altres li trepitgen els talons. M'agradaria fer constar el següent: el Club Natació Granollers és l'únic club de Catalunya que té les tres seccions federades de waterpolo, natació i sincronitzada i això només amb una piscina coberta demostra la bondat d'un treball i la perfecta coordinació existent entre tots els entrenadors. Certament que el C.N. Granollers és una gran família.

Toni Soler és una persona que es desviiu pels altres i no li agrada pas massa parlar d'ell. Li agrada la companyia i el diàleg. La foto n'és una prova. Entusiasta del seu esport li agradaria que arribés més a la gent. Està content del treball de la premsa però li demana que si és possible col·labori encara més. I per acabar demana a tots els granollerins que aquest cap de setmana es desplacin a la piscina coberta per gaudir de l'espectacle d'una competició de natació.

Ja sóc important

—Escrucó, m'han dit que tens una botiga?

—Sí, m'he comprat uns quants "Corte Inglés".

—Ah, està bé, i dona la cosa?

—Sí, alguna coseta, per anar tirant... per anar tirant bitllets pel terra.

—És veritat que la gent es

torna boja amb les rebaxes?

—Bé, la majoria ja no està de boja, però sí, és veritat. Fa quatre dies s'ostienaven per comprar per Nadal com si estiguéssim en temps de guerra, i per si no els prenem poc el pel i els casters, ara els hi diem que fem rebaxes i s'ho creuen, i au vinga a ostiar-se per comprar milions a 1.000 pts. "super-rebaxats".

—Cada cop que feu rebaxes passa el mateix?

—Sí, fa no fa, les de gener, Carnaval, Setmana Santa, les de qualsevol estació de l'any o fins i tot els diestrells de Nadal. Potser vénen més per les osties que no pas per les rebaxes: el consumidor d'avui és massoca. Unes rebaxes ja no són rebaxes sense osties.

—Quin sector té més èxit del "Corte Inglés": la roba, els aparells...?

—El que tu vulguis, només es tracta de promocionar-ho dient que ets el millor, que tot és més barat, muntar un gran "show" a l'aparador i algun anunci amb guaperes i les ganses per la TV. El dia següent ja els tens tots a les 6 del matí fent cua.

—Ara ja deus ser un home important i respectable, oi?

—Oh tant, em sembla que tinc 10 despachos particulars

tots molt ben equipats: ordinadors, lífters, aire condicionat i secretaries, tot de molt bona qualitat. El millor és el prestigi: els banquers ja em fan la pilota, els VIPs em fan reverències i els treballadors es cauen em ma mare. Efectivament, ja sóc un home important.

—Quina sort tu, em continuaries saludant?

—Home, si és en un carrer estret i ningú no ens veu...
L'Escrucó Negre

EN PAU

J. TUSELL

